

ἢ τὰ περιύγια, τῶν συμμύων· διὸ ῥῖζον καὶ A
 πολλὴ ἦχον ἀφίαισι καὶ ἴσφον. αὐτὸ δὲ πρὸς αὐ-
 τὰ ταῖνα διαθήσει, παύσει τὴν συμμύων τὸν
 ἦχον, ἕως γὰρ τούτου περιελθὼν ὁ πρόμος, ὅ-
 ταν περιεκόψῃ πρὸς μαλακόν, ἡντὺ ποιεῖται
 τὴν κατὰ πρῶτον. πολλὴ δὲ καὶ ἡ ὀπίσθιος ἢ
 ἤδη κεράτων συμβαίνει καὶ πρὸς διὰ φα-
 νίαν. μέλλον ὡς γὰρ κερταπιδένεται, παρ-
 πλήστον τὸν ἦχον ἔχουσι τῶν κεράτων, διὰ
 τὴν σκληρότητα καὶ τὴν σύγκρουσιν. ἐὰν δὲ B
 πρὸς αὐτὰ κερταπιδένεται ὀπίσθιος, ἀπαλώτε-
 ρον μᾶλλον ἀφίαισι διὰ τὴν μαλακότητα τὸν ἦ-
 χον, οὐδὲν δὲ γὰρ ἔστιν ὁμοίως. διὸ καὶ
 τὰς ἡλικίας ἐκλεχόντων. τὰ μὲν γὰρ ἤδη κερ-
 τῶν, ὅτι ἔστι καὶ περὶ κερτῶν καὶ χυμῶν τὰ
 δὲ ἤδη νέων ἀπαλά, παντελῶς καὶ πολλὰ
 ἔχοντα ἐν αὐτοῖς ὑπερσίου. δὲ δὲ ἔτι κερτῶν
 περὶ ἔστιται, τὸ κέρως ἔστι καὶ πυκνὸν ὁμο-
 λῶς καὶ διὰ πρῶτον καὶ ἔστιν οὕτω γὰρ αὐτὸ μᾶ-
 λιστα συμβαίνει καὶ τὸν ἦχον πυκνὸς καὶ λεί-
 ος καὶ ὁμολῶς φέρεται δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ ἔ-
 ξωθεν ἀέρος τὰς πληγὰς γίνεται κωμῶν
 ἐπὶ καὶ ἤδη χορδῶν ἐστὶν αὐτῶν λειότητα, βέλ-
 τιση, καὶ τοῖς πᾶσι ὁμαλότητα καὶ ἔτι κερ-
 τῶν ἔστιν ἦχουσι παρὰ τὸν ὁμοίαν, καὶ τὰς
 συμβαίνει ἀδύναται τὰς ἤδη κερτῶν. οὕτω γὰρ
 συμβαίνει καὶ ταύτας ποιεῖται τὰς τῶ ἀέ-
 ρος πληγὰς ὁμοίως τὰς. δὲ δὲ καὶ ἤδη αὐτῶν
 ἔτι τὰς γλώττας πυκνὰς καὶ λείας καὶ ὁμα-
 λὰς ὅπως αὐτῶν καὶ τὸ πᾶν διαπορδῶν δὲ
 αὐτῶν λείον καὶ ὁμαλὸν καὶ μὴ διεσπασμέν-
 ον. διὸ καὶ τὰ βεβρωγμῶν ἤδη ζευγῶν καὶ
 τὰ πεποικῶτα τὸ σάλον, ὑφαντότερον γίνε-
 ται, τὰ δὲ ξηρὰ, κακοφωνα. ὁ γὰρ ἀπὸ διὰ ὑ-
 ρῶν καὶ λείον φέρεται μαλακὸς καὶ ὁμαλός.
 δῆλον δὲ. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ὅταν ἔχη
 νοτῶτα, πολὺ ἦπὸν περιεκόψει πρὸς τὰ ζῶ-
 νη καὶ διασπᾶται τὸ δὲ ξηρὸν, μέλλον ἀπ-
 λαμβάνεται, καὶ τὴν πληγὴν ποιεῖται σκλη-
 ρότερον, διὰ τὴν βίαν, αὐτῶν οὐδὲν διαπορδῶν
 ἤδη ἦχον γίνοντι διὰ τὰς εἰρημῶν ἀγίας.
 σκληρὸν δὲ εἰσι τῶν φωνῶν, ὅσαι βίαιως πρὸς
 ἔτι ἀκούει πρὸς πρῶτον· διὸ καὶ μέγιστα πα-
 ρέχουσι τὸν τόνον. ταῦτα δὲ εἰσὶν αὐτῶν διεμνησθέντων καὶ μὴ πλείους περιεκόψει βίαιως. τὸ γὰρ ὑ-
 πέρχον ταχέως, οὐδὲν δὲ τῶν πληγῶν ὑπομένει, ἀλλ' ἐποπιδᾶ πρὸς ἐν δῆλον δὲ. τὰ γὰρ ὑ-
 πέρχοντα ἤδη βελόν, βίαια τὰ τῶν φέρεται τῶν φορᾶν, καὶ τὰ ῥόδιματα περιεκόψει διὰ ἤδη διεμνησθέντων
 καὶ γὰρ ταῦτα γίνονται σφοδρότατα ὅσα αὐτὰς τὰς στενωχίας, ἢ τῶν ἀδύναται ταχέως ἐπιμένει,
 ἀλλὰ ὑπὸ πολλῆς ὠδύνης βίαιως ὁμοίως ἔτι τὸ συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τῶν αὐτῶν καὶ τῶν φωνῶν.

vel alas comprimunt, unde stridorem &
 multum sonum edūt & strepitum. Si quis
 verò ea fascia cingat, cessare accedit so-
 num. Vique huc enim progressus tremor,
 quando impingit in molle, ibi facit pau-
 sam. Multum vero etiam tostio cornuum
 confert ad bonitatem soni. Magis enim
 tostium, similem sonum habet figulino ob-
 durtiētem, & adustionem. Si quis verò ea
 minus quàm oporteat torreat, delicatio-
 rem emittit, propter molliētem, sonum,
 non potest tamen vociferari similiter.
 Quare & ætates seligūt. Senem enim sunt
 sicca, & porosa & laxa. Iuuenem verò, de-
 licata omnino, & multam habentia in se
 humiditatem. Oportet autem esse ut di-
 ctum est, cornu siccum, & densum æquali-
 ter, & recti trimitis & læue. Sic enim ma-
 ximè acciderit, etiam sonos densos & læ-
 ues & æquales ferri per ipsa, & externi a-
 èris percussiones fieri tales. Quandoqui-
 dem & chordarum læuissimæ sunt opti-
 mæ & omni ex parte æquales, & structu-
 ram habent vndique similem, & conexio-
 nes obscuras neruorum. Sic enim accidit
 etiam has facere aeris percussiones simil-
 limas. Oportet verò tibiarum quoque lin-
 guas, densas, & læues & æquales esse, ut &
 spiritus transuehatur per ipsas, læuis, & æ-
 qualis, & non distractus. Quare & iuga hu-
 mifacit, & quæ saluum imbiberunt, me-
 lioriuocæ sunt. Sicca autem peioriuocæ.
 Aer enim per humidum & læue fertur,
 mollis & æqualis. Clarum autem. Etenim
 ipse spiritus, quando habet humiditatem,
 multo minus impingit ad iuga, & distrah-
 hitur. Siccus verò magis retinetur, & per-
 cussionem facit duriozem propter violē-
 tiam. Differentiæ ergo sonorum fiunt pro-
 pter dictas causas. Duræ verò voces sunt,
 quæcunque violenter ad audium inci-
 dunt, quare etiam maximè præbent tonū,
 Tales verò sunt, quæ diffilius mouentur,
 & cum maxima feruntur vi. Quod en-
 im cedit cito, non potest percussiozem
 sustinere, sed resilit prius. Clarū verò est.
 Grauiissima enim tela violentissimam fe-
 runtur lationē: & fluxus lati per Euripos.
 Hi enim fiunt vehementissimi circa an-
 gustias, cum non possint cito cedere, sed
 à multa impelluntur violentia. Simili-
 ter id accidit etiam circa voces & sonos.